

Universitätsbibliothek Paderborn

Impius Infelix

Texier, Claude

Augustae Vindelicorum [u.a.], 1695

Idem destruit bona fortunæ illius, eum feriendo maledictione per odium
inimicitiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45950](#)

tractionem suarum benedictionum : jam vobis demon-
strare , superest , quod simul per odium inimicitiae &
vindictæ in ruinam Deus positivè præcipiter peccato-
rem , ipse destructorem illius familie agere velit , eum
suis maledictis feriendo. *Percutiat te Dominus ege-* Deut.28.22.
state.

Fides , ratio , experientia omnium sæculorum adeò
firmiter stabilunt propositam veritatem , tamque sensibi-
lem exprimunt , ut prolixiori discursu sit minimè opus.

Paupertas in impiorum hospitiis dudum divertere
consuevit: *Egestas à Domino in domo impii.* Salomonis Prov.3.33.
effatum est. Ipse Deus per Prophetam Aggæum fatetur
se sterilitatis & siccitatis authorem: *Vocavi siccitatem super* Agg. I, II:
terram. Idem per Zachariam Prophetam protestatur.,
quod sua maledictione voracis instar flammæ peccatoris
habitationem funditus sit consumpturus: *Hæc est maledi-
ctio, quæ egreditur super faciem omnis terræ: & veniet ad do-* Zach.5.3 4.
mum furis & ad domum jurantis , & commorabitur in medio
domus ejus, & consumet eam, & ligna ejus & lapides ejus.

Sive consideremus peccatum in sua natura , sive
spectemus Deum , qui fuit offensus , occurserunt rationes in-
solubiles , ad demonstrandum peccatoris iniquitum , oritu-
rum ex vindicta & maledictione Dei. Quocunque se
ingerit peccati pestifera lues , undiqueaque mox diffundit
suum virus , consequuntur instabilitas , defectiones , ruinæ .
Vix pedem cœlo intulit , Angelos infecit , quos , etsi essent
tam perfecti anteà , non ulteriori tamen momento subsi-
stere valeantes , è cœlis in abyssum inferni præcipites de-
turbavit: *In veritate non stetit , loquitur Christus de capi-* Joan.8.44.
te rebellium Angelorum.

Peccatum est, quod concusserunt fundamenta Monarchiarum maximè florentium, de quibus æquè ac Jerosolymarum urbe verificata fuit lamentabilis stropha Jere
Thren. 3.8. miæ : *Peccatum peccavit Jerusalem, propterea instabilis facta est.* Imperium Assyriorum finem accepit in Sardanapalo ob infames ejus voluptates. Medorum in Astyage desit ob causam crudelitatis, & parricidii istius ultimi Regis.

Persarum inde manibus extorsit sceptrum fastus & superbìa Darii. Macedonibus demum abstulit, ad Romanos transtulit summum diadema, Persei Græca fides, seu perfidia atque infidelitas: & quemadmodum Romani, ut adverit S. Augustinus, obtinuerant à Deo Imperium, Universi in præmium virtutum suarum moralium, sic pariter eodem fuerunt exuti, quamprimum virtutes omnivitiorum sorte ac fortibus permutárunt.

Experientia ista nobis quasi palpabilem reddit veritatem Spiritùs Sancti in Ecclesiastico expressam, esse manum quandam Omnipotentem in cœlo, quæ ad plectenda scelerà & injusticias, sceptra confringat, coronas comminuat, thronos everrat, imperia transferat ab uno populo ad alterum, à familia flagitiosa, ad aliam magis innocuam : *Regnum à gente in gentem transfertur propter injustias, & injurias, & contumelias, & diversos dolos.* Si proinde peccatum imperia subvertit, populos destruit, nationes integras depopulatur, à potiori illud desolationem, egestatem ac ruinam ædibus inferet particularibus.

Aequitati planè congruit, ut Deus impiis bona temporalia, quibus abutuntur, subtrahat ; ut è manibus suorum hostium sua dona, suosque favores eripiat, ex quibus

bus hi ingrati procudunt arma ad inferendum Deo bellum.

Justum est, ut de inimicis suis se vindicet pro conservanda sua gloria, & tuenda suorum verborum autoritate. Millies ille Prophetarum ore protestatus fuit; quod solus ipse esset fundamentum inconcussum, immotum rerum omnium; quod supra ipsius potentiam, supra ipsius protectionem fiduciam nostram stabilire oporteat, quod ipse sit unicus, à quo felices intentionum nostrarum successus sperare possimus. Quæ non profert ille de creaturorum fragilitate, cui peccatores inniti tentant? milles item vicibus contestatus est, quod essent umbræ, vapores evanidi, fragiles arundines, fabulum mobile, abjecta scoria.

Intercà tamen, his non attentis, peccatores respetum nullum gerunt, nec erga eum, qui loquitur, neq; ad aliquid ullum, quod loquitur: fingunt suos conceptus, inchoant sua negotia absque prævia consultatione & petitione succursus Divini; ad hibent media pessima, quæis mediantibus finem suorum conatuum consequantur, incedunt vias à Deo reprobatas, utuntur praxi detestabili, Deoque odibili. Tali modo operari, nunquid est manifestè profiteri, Deum ego pensi non habeo, ut opes augeam: bene instituam œconomiam meam sine Dei auxilio, mea prævidentia sine Dei Providentia sufficit? Videatur talis Deo ulterius exprobrare: pertingam ego ad votorum meorum apicem, te licet invito, divitias cumulabo etiam te nolente, in istius negotii cursu progrediar, te quantumvis reluctante.

Reverà hæ blasphemix sunt valde horribiles; hæ injuriæ sensibiliter admodum cadunt in Deum, tam ardentem,

tem, gloriae propriæ Zeloten, ut eas tolerate non possit. Minatur etiam, temerariam istam præsumptionem illorum se vindicaturum, ipsisq; pariter demonstraturum debilitatem, imò nihilum, supra quod se, suaq; firmâssent.

Levit. 26. 16. Sciatis, ait in Levitico: *Quia visitabo vos velociter in egestate frustra seretis sementem, quæ ab hostibus devorabitur.*

Acriores adhuc minas intentat per Prophetam Sophiam. Veniam, visitabo peccatores in vitiorum volutabro defixos, in scelerum profundo submersos, id rigoris in eos exemplum statuam, ut advertant, quām perversè in orde suo sentiant, & dicant: Deus se mundanis negotiis non immiscet, nec bonum nec malum inferet nobis. Annihilabo omnes eorum conatus, ipsorum domus subvertam, terras illorum devastabo; breviq; experientur robur mei brachii, severitatem mæ vindictæ: *Visitabo super viros defixos in fæcibus suis: qui dicunt in cordibus suis: non faciet bene Dominus, & non faciet male.*

Soph. 1. 12.

Perceptis omnibus his rationum momentis, oppositis mihi, & quidem Divinæ Scripturæ authoritati innixi, ostendetis experientiam appreenter saltem contrariam; dum plures nefarios admodum opulentos, mundi prosperitate plerumque affluentes in medium producere cogitatis. Paucis verbis isti objectioni satisfaciām, explicando vobis secundam veritatem, quæ secundum meum constituit punctum.

III. Punctum.

Sed appello à falsa oculorum crisi, ad infallibile rationis vestræ judicium; vel ut melius dicam, à ratione vestra per sensus corruptâ, ad rationem elevatam & illustratam lumine fidei: facilè imponit oculis nostris impostor mundus, dolis, fraudibus dudum assuetus. Spiritus Veritatis hanc deceptionem nobis detegit, cùm nos in Proverbiis